

поне толкова оръжии, колкото имаха и руситѣ. Часть отъ артилерията можаше да се извади на Малуша (Лисата гора), а другата часть да се присъедини къмъ бригадата на Шакиръ паша.

3) Въ недостатъчно внимателната рекогносцировка, която въ сжщностъ приведе къмъ фронтална атака. Фронталнитѣ атаки въобще сега сж твърдѣ трудни и трѣбва да се прѣдприематъ само въ рѣдки и изключителни случаи, когато отбраняющия се е силно растеглилъ, когато фронта е легко достъпенъ а фланговетѣ недостъпни. Ако Сюлеймнъ паша произведеше лично рекогносцировката на 8-й августъ, той, вѣроятно, щеше да се убѣди въ прѣимуществата да атакува дѣсния руски флангъ, като го съедини и съ стратегически ближенъ обходъ на Зелено дърво, или пакъ по долината на Янтра за Габрово. Атаката отъ тази страна позволяваше да се введѣтъ изведнѣжъ по-голѣми сили. Атакующия настѣпваше сравнително по-укрито, и тукъ той можеше да се въсползува по-широко отъ своята артилерия. Освѣнъ това, удара въ това направление се завършваше въ най-чувствителното мѣсто на руско-българското расположение и заведнажъ трѣбваше да поведе къмъ окончателно завземание на прохода; тогасъ когато, съ вземанието на Св. Никола, отбраняющия още можеше да организира отбраната и да я води съ успѣхъ на гребена около Сѣверната височина.

4. Въ разноврѣмността на атакитѣ на Шакира и Реджепъ паша. Веднажъ Шакиръ паша считаше за необходимо да прѣвърне демонстрацията въ дѣйствителна атака, той трѣбваше поне да съгласува своитѣ дѣйствиия съ дѣсната колона. Между туй ний виждаме, че той изтощава енергията на своята бригада между 9—10 часа сутринята, тогасъ когато Реджепъ паша повежда първитѣ си атаки едва слѣдъ 11 часа. Това даде възможность на защитницитѣ на Св. Никола да отбиятъ и двѣтѣ тия колони отдѣлно.